

[Birthe Rønn Hornbech]

Nu skulle forhandlingen om dette beslutningsforslag jo ikke udvikle sig til en principiel diskussion om, hvem der har monopol på ligestillingen, om det er S og SF eller det er regeringspartierne, og derfor er det mig magtpåliggende at sige, som det også er nævnt i flertallets betækningsbidrag, at vi naturligvis er tilhængere af ligestilling. Vi er tilhængere af, at kvindelige forskere, i det omfang der er sådanne, får muligheder på lige fod med mændene, men vi mener ikke, at dette beslutningsforslag kan fremme ligestillingen mellem kønnene. Vi mener, at beslutningsforslaget er for firkantet, det er i virkeligheden med til at låse kvinder fast som noget særligt. Vi mener, vi i højere grad skal tilstræbe at få de kvindelige forskere integreret i forskningen som sådan. Kvinder skal ikke være noget særligt.

Jeg forstår også, at undervisningsministeren ser positivt på det principielle. Det kan vi se af nogle svar, vi har fået på nogle spørgsmål, der er stillet i forskningsudvalget, så fru Alice Faber og fru Mette Groes behøver ikke at være bange for flertallets sindelag, som det også fremgår af betækningsbidraget.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er naturligvis enig med såvel fru Mette Groes som fru Alice Faber i, at den særlige kvindelige synsvinkel skal ind i det arbejde, vi laver herinde, og jeg skal som kommentar henvise til dels vore indlæg ved første behandling, dels den flertalsudtalelse, der er afgivet, og hvori vi siger, at vi er enige i det, der står deri, men vi finder bare ikke, at dette forslag er den rigtige måde at gøre det på. Så enkelt ligger det. Vi synes simpelt hen ikke, at dette forslag er den rigtige måde at gøre tingene på.

Når derfor fru Alice Faber siger – det skal være min afsluttende bemærkning – at hun beklager, at vi ikke har taget kampen op i egne grupper, så er det en fordrejning af tingene. Vi er klart kommet med en indstilling fra vores gruppe, hvori vi har sagt, at vi ikke mener, vi skal gå ind for dette forslag, og derfor var der ingen kamp at tage op.

Tinning (VS):

Fru Mette Groes havde en bemærkning om, at det ud fra en almindelig kollegial be-

tragtning er ganske uacceptabelt at hoppe fra midt i en forhandling. Det forekommer mig at være en lidt forældet synsvinkel. Jeg er for længst holdt op med at betragte det radikale venstres opførsel ud fra almindelige kollegiale betragtninger. Det kan højst føre til nærmest grænseløse misforståelser. Det seneste eksempel har vel været hr. Bernhard Baunsgaards opvisning heroppe i dag. Derfor mener jeg, det er nødvendigt at se på, hvad det egentlig er for en forklaring, fru Lone Dybkjær i det her tilfælde kommer med, når hun siger: vi er i det radikale venstre ganske enige i intentionerne med forslaget, men det er ikke den rigtige måde at gøre det på, og derfor stemmer vi imod.

I den betænkning, som fru Lone Dybkjær refererede til, er der, så vidt jeg kan se, anført to grunde til, at det radikale venstre ikke vil være med til at stemme for ændringsforslag, der efter sigende ganske svarer til det radikale venstres egen holdning.

Den ene grund er, at der ikke er defineret noget mål med den kvindeforskning, der søges tilgodeset. Jeg kunne godt tænke mig at få fru Lone Dybkjær til at fortælle mig to ting. Den ene er: hvad er det for et mål, der skulle stå noget om? Den anden er: støtter det radikale venstre kun forskning, for så vidt der er et veldefineret mål med denne forskning? Hvad er det for et? Normalt kan vi blive enige om, at forskning skal tjene til udvidelse af vores viden og erkendelse osv., men jeg vil godt vide: er det bare det, der skal stå? For så skriver vi det gerne. Og hvis det ikke er det, hvad er det så for et mål med kvindeforskningen, som fru Lone Dybkjær godt vil have nedskrevet her?

Det andet er sådan en eller anden aldeles uforpligtende kludderbemærkning om, at kvindeforskning fremstår isoleret. Ja, jo, bøv, ikke sandt? Altså fru Lone Dybkjær siger: vi er enige i, at der er nogle særlige kvindelige synsvinkler, som skal bringes ind i folketingsarbejdet. De skal formentlig også bringes ind i forskningsarbejdet, og så kunne jeg da godt tænke mig at få at vide, hvad det er for en isolation, man ikke kan lide.

Det, der vel er den egentlige kerne i det her, tror jeg at fru Birthe Rønn Hornbech kom betydelig tættere på ved at sige: vi går jo også ind for ligestilling. Ja men, fru Birthe Rønn Hornbech, ligestilling er temmelig mange forskellige ting. Enhver, der kender